

dem, fordi de for en kortvarig Tid, under Sygdom eller Arbejdsløshed, maatte modtage en Ekstrahjælp fra Hjælpekassen. Jeg vil derfor tillade mig at anbefale ærede Medlemmer at stemme for det af mig stillede Underændringsforslag under Nr. 3, hvorefter Bestemmelsen om, at Understøttelse fra Hjælpekasserne skulde bevirke, at den Understøttelse, der kan ydes dem til deres Børn, bortfalder, skal udgaa.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*): Jeg kan ikke andet end udtale min Beklagelse over, at man i hele Udvalget har været enig om, at Enkemænd skulde udgaa af Forslaget. Det er, som jeg har haft Lejlighed til flere Gange, for Resten væsentlig under Forhandlingerne i det andet Ting, men ogsaa heroppe, at gøre opmærksom paa, saaledes, at der i alt Fald i mange, mange Tilfælde maa siges, naar man da ser paa Børnenes Tarr, at være lige saa megen Grund til at hjælpe Enkemændene, fordi Børn af Enkemænd i mange flere Tilfælde, tror jeg at turde sige, vil være henvist til at anbringes hos fremmede, naar ikke den paagældende er saaledes situeret, at han kan holde en Husbestyrerinde, som vil og kan tage sig af Børnene, medens det langt snarere lader sig gøre for en Enke at have Børnene hos sig. Naar der ikke ydes Hjælp til Enkemændene, vil det i mange Tilfælde være nødvendigt for en saadan, hvis han skal kunne gaa ud og tjene noget, at han anbringer Børnene hos fremmede. — Men jeg maa jo erkende, at det ikke er noget stort Tal af Børn, det drejer sig om, sammenlignet med det Antal, det drejer sig om for Enkernes Vedkommende, i alt Fald hvis man regner med de Enker og Enkemænd, hvis Indkomst ligger under 800 Kr. Jeg er nødt til at tage et Tal, som det har været muligt at korrigere ved Oplysninger, indhentede gennem Kommunalbestyrelserne og ved Sammenligning med Lister over de til Stats-, Indkomst- og Formueskat ansatte; altsaa naar jeg regner med samtlige de Enker, der har en Indtægt af under 800 Kr., havde de den Gang efter de Oplysninger, der blev indhentet — det var sammen med Folketællingen i 1911 —, 22,337 Børn, medens de Enkemænd, hvis Indtægt var under 800 Kr., kun havde 6005 Børn; saa ogsaa i Betragtning af, at det alligevel er det største Antal Børn, der paa den Maade vil blive hjulpede, selv om Enkemændene gaar ud af Forslaget,

tør jeg ikke modsætte mig det. — Det vilde ogsaa nytte lidet, da hele Udvalget er enig om, at Enkemændene skal gaa ud.

Det næste store Spørgsmaal er jo det, at Ændringsforslaget dels sætter faste Trangsgrenser, dels faste Bidrag til Børnene. Jeg kan med Hensyn til dette Fler-tallets Ændringsforslag under Nr. 2, som jo, naar jeg bortser fra Spørgsmaalet om Enkemændene, maa siges at være langt det vigtigste Ændringsforslag, henholde mig helt og fuldt til, hvad det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) har udtalt om sin egen og Mindretallets Betæneligheder. Jeg har i lige saa høj Grad som Mindretallet meget store Betæneligheder ved at gaa ind paa, hvad der her er foreslaet. Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds gjorde med Rette opmærksom paa, at selv om der kunde sættes ind — jeg forstaar for Resten ikke rigtigt, hvorledes man vilde gøre det —, at der skulde tages Hensyn til, af hvilken Kilde den paagældende Indkomst var rundet, — det vilde blive meget vanskeligt at sætte det ind, — vilde det endda have store Betæneligheder at have en saadan fast Grænse med Hensyn til Afgørelsen af Trangen. Jeg gør opmærksom paa, hvilken vanskelig Situation man vilde sætte de paagældende Kommunalbestyrelser i derved, at Indkomsten ikke er noget, som faktisk foreligger. Jer ser bort fra de Afgørelser, som skal træffes, naar Loven maatte blive vedtaget; saa sidder der, det indrømmer jeg, en Mængde Enker, med Hensyn til hvem Forholdene foreligger faktisk oplyst, idet man kan se, om de er ansatte til Stats- eller Kommuneskat, men bortset fra Lovens Ikrafttræden og de dermed følgende Beslutninger vil det herefter i hvert enkelt Tilfælde være en skønsmæssig Undersøgelse og Opførelse af de paagældendes Indtægter. Naar Manden er død, skal Kommunalbestyrelsen altsaa, forudsat da, at Enken i det hele taget henvender sig til Kommunalbestyrelsen for at faa fastsat et Bidrag, skønne over, om det kan antages, at den paagældendes Indtægt ikke vil overstige $\frac{2}{3}$ af det skattefrie Indtægtsbeløb. Det er ikke nogen let Stilling for Kommunalbestyrelsen, det er en langt vanskeligere Opgave, man der stiller den, end saaledes som af mig foreslaet og af Folketinget vedtaget, at skønne over den paagældendes hele økonomiske Stilling. Det bliver en meget vanskeligere og ubehageligere Situation, den paagældende Kommunalbestyrelse kommer i, derved, at hvis den skønner,